

Wij namen afscheid van Ger Bloemen
op zaterdag 1 februari 2025 in de parochiekerk
H. Hart van Jezus, in Landgraaf.

De zeswekendienst zal plaatsvinden op
zondag 16 maart om 9.30 uur in de parochiekerk
H. Hart van Jezus, Hoogstraat 137a in Landgraaf.

Wij danken u voor uw steun en aanwezigheid.

Familie Bloemen

Ger Bloemen

* Nieuwenhagen, 29 april 1946

† Heerlen, 24 januari 2025

echtgenoot van

Margriet Bloemen - Goossen

Een 'selfmade man', dat was Ger. 'Selfmade' in zakelijk opzicht, maar ook letterlijk; in de zin van dat hij zoveel zelf gecreëerd heeft. Op eigen kracht. Natuurlijk het opbouwen van zijn zaak, de kring van trouwe klanten die hij opbouwde, 'zijn' personeel dat hij op handen droeg, de kilo's wol van het vee dat hij als jongeman schoor, de honderden wafeltjes die hij bakte en de talloze culinaire diners die hij bereidde. Maar bovenal: een eigen familie die Ger samen met Margriet op de wereld zette.

Zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen - daar was het hem om te doen. Zij werden omringd met zijn liefde en zorg. En tot het laatst. Afgelopen Kerst regisseerde Ger de boel nog tot in de puntjes: vooral om zijn dierbaren bijeen te brengen. Uiteraard bepaalde hij het menu.

Dat het goed moest zijn, stond bij voorbaat vast; hij ging steevast voor de hoogste kwaliteit. Eigenlijk bij alles wat hij deed. Vakanties, uiteten, auto's, paarden, koetsen, kleding: Ger wenste het op hoog niveau. Er moest genoten worden, en onbaatzuchtig als hij was mocht iedereen daarin delen. Hij hield weinig voor zichzelf. Althans: behalve zijn zorgen. Daar wilde hij zijn omgeving niet mee belasten.

Ingrid, Paul en Susan konden rekenen op een vliegende start in dit leven, met volop ruimte voor eigen ontwikkeling. Zo anders dan zijn eigen 'aanloop' ooit was. Ger was een vader tegen wie opgekeken werd, bij wie geschuld mocht worden. Straf lag niet in zijn aard, belonen wel. Dat hij trots op zijn gezin wás, staat vast. Hard werken had hij de kinderen al voorgedaan, zijn ondernemersgeest hebben ze van jongs af aan kunnen aanschouwen. Zijn motto 'Gaat niet, bestaat niet' heeft hem veel gebracht, waarbij soms de grens tot het uiterste werd opgerekt.

Ook toen zijn gezondheid hem beperkte gaf hij niet op. De laatste jaren in het verzorgingstehuis waren zwaar. Zijn liefde voor het leven en zijn familie bleef echter onaangetast. De selfmade man heeft zijn dierbaarste nu toch los moeten laten, zijn warmte en daadkracht zullen voortbestaan.